

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 13. mája 2014 v trestnej veci obvineného **P. D. pre zločin sprenevery** podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 3T 52/2009, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajkyne JUDr. I. R., advokátky v K., proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 6. septembra 2012, sp. zn. 7To 62/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. D. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice I z 5. októbra 2011, sp. zn. 3T 52/2009, bol obvinený P. D. uznaný za vinného zo spáchania zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

v rozpore s ustanoveniami leasingovej zmluvy č. X., predmetom ktorej bol nájom osobného motorového vozidla zn. Škoda SuperB, modrej metalízy, EČV: K., VIN: T. a výrobným číslom motora: A., podpísanej 9. decembra 2005 v M. s prenajímateľom, spoločnosťou C.C., IČO: X., odovzdal uvedené vozidlo dňa 5. januára 2006 v K. na ul. L. bez vedomia a súhlasu prenajímateľa R. N., predmet nájmu nevrátil, tento nesplácal, a to ani čiastočne, čím takto spôsobil spoločnosti C., škodu vo výške 27 845 €.

Okresný súd obvinenému podľa § 213 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody na 5 rokov a 4 mesiace nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť, aby poškodenej spoločnosti C., nahradil spôsobenú škodu vo výške 27 845 €.

Rozsudkom zo dňa 6. septembra 2012, sp. zn. 7To 62/2012, Krajský súd v Košiciach na podklade odvolania podaného obvineným proti rozsudku Okresného súdu Košice I, zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému P. D. uložil podľa § 213 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody na 5 rokov a 4 mesiace. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste odňatia slobody uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Košice I, zo dňa 20. júna 2008, sp. zn. 2T 41/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20. júna 2008 v trvaní 10 mesiacov, pre ktorého výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal, že v konaní bolo porušené jeho právo na obhajobu. Poukazoval na ustanovenie § 122 Tr. por., podľa ktorého treba obvineného poučiť aj o jeho ďalších právach uvedených v § 34 ods. 1 až ods. 3 Tr. por. Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 23. januára 2009 však vyplýva, že obvinený bol poučený len podľa § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. por. V dôsledku nesprávneho poučenia obvinený nemal vedomosť o tom, že môže sám klásť svedkom otázky v konaní pred súdom a nie len prostredníctvom svojho

obhajcu a o tom, že už na začiatku konania pre súdom prvého stupňa mohol uplatniť všetky dôkazy.

Obvinený ďalej namietal, že z dôvodu nesprávneho poučenia nemohol požiadať svojho obhajcu, aby sa zúčastnil na iných úkonoch prípravného konania. V dôsledku tejto skutočnosti obhajca nebol prítomný na výsluchu konanom dňa 18. marca 2009, kde bola vypočutá splnomocnená zástupkyňa poškodenej. Zápisnica z predmetného úkonu bola následne vykonaná ako dôkaz na hlavnom pojednávaní prečítaním, pričom takýto dôkaz je potrebné podľa názoru obvineného považovať za nezákonný.

Obvinený tiež v dovolaní namietal, že mu nebola známa okolnosť, že na výsluchu R. Š. konanom dňa 28. apríla 2009 sa zúčastnil ako jeho obhajca Mgr. M. Č., ktorý nebol k takémuto úkonu splnomocnený. O tom, že takto bolo porušené jeho právo na obhajobu svedčí podľa obvineného aj skutočnosť, že Mgr. M. Č. na predmetnom úkone nepoložil svedkovi ani jednu otázku. Obvinený mal za to, že takýto dôkaz je tiež nutné považovať za dôkaz, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený poukazoval na to, že z rozsudku Okresného súdu Košice I z 5. októbra 2011 a 14. júna 2010, sp. zn. 3T 52/2009, vyplýva, že súd pri hodnotení dôkazov vychádzal z listu spoločnosti C., zo dňa 6. marca 2006, ktorý sa nachádza na č.l. 42 trestného spisu. Ako je však zo zápisníc z hlavného pojednávania, zo dňa 5. októbra 2011 a 9. júna 2010 zrejme, uvedený listinný dôkaz nebol vykonaný prečítaním.

Ďalej obvinený namietal porušenie ustanovenia § 314 Tr. por., nakoľko mu okresný súd nedoručil odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo 14. júna 2010, sp. zn. 3T 52/2009, ktorým prokurátor navrhol uloženie vyššieho trestu, čím došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu.

Obvinený v dovolaní uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V tejto súvislosti poukazoval na porušenie ustanovenia § 42 Tr. zák., pretože súd pri ukladaní súhrnného trestu neprihliadal aj na rozsudok Okresného súdu Košice I, zo dňa 3. mája 2011, sp. zn. 5T 59/2008, ktorým bol odsúdený za prečin skresľovania údajov hospodárskej

a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tresty odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne a 16 mesiacov nepodmienečne.

Obvinený nesúhlasil s právnym posúdením skutku ako trestného činu sprenevery podľa § 213 Tr. zák. Poukazoval na to, že na základe leasingovej zmluvy č. X. mala predmetné vozidlo spoločnosť S., v oprávnenom užívaní (teda jej bola vec zverená). Keďže obvinený nebol účastníkom tohto právneho vzťahu, povinnosť splácať a vrátiť predmet nájmu mala spoločnosť S. Obvinený tiež poukazoval na to, že uvedený skutok nie je trestným činom, ale ide o skutočnosť významnú pre obchodnoprávny či občianskoprávny spor.

Vzhľadom na vyššie uvedené obvinený navrhol, aby najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 122 Tr. por., § 44 ods. 1 Tr. por., § 269 Tr. por., § 314 Tr. por., § 42 Tr. zák. a § 213 Tr. zák., zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 6. septembra 2012, sp. zn. 7To 62/2012, ako aj rozsudok Okresného súdu Košice I z 5. októbra 2011, sp. zn. 3T 52/2009, a vec vrátil okresnému súdu, aby ju znova prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Obvinený podal dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa § 371 ods. 3 Tr. por. nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo ods. 5 Tr. por.,

namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Odvolanie obvineného ani jeho vyjadrenie v záverečnom návrhu na verejnom zasadnutí pred krajským súdom neobsahuje žiadne také námietky, ktoré možno stotožniť s námietkami vzťahujúcimi sa na uplatnené dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por., a preto najvyšší súd na tieto dôvody neprihliadal.

Z obsahu podaného dovolania tiež vyplýva, že obvinený namietal nesprávne právne posúdenie a nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. sa rozumie prvý odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine toho istého páchatel'a bez ohľadu na to, či tento rozsudok bol prípadne v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní zrušený, pokiaľ aj po tomto opravnom konaní vec skončila právoplatným odsúdením páchatel'a za uvedený trestný čin.

Uloženie súhrnného trestu prichádza do úvahy len v prípade viacčinného súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel' za časť trestnej činnosti odsúdený, ak je možné k takémuto odsúdeniu prihliadať.

Viac trestných činov je v súbehu len vtedy, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci (hoci neprávoplatný) rozsudok, resp. doručený trestný rozkaz za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a. O súbeh v uvedenom zmysle nepôjde, pokiaľ bol ďalší trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku (doručení trestného rozkazu). V tomto prípade je potrebné uložiť za trestný čin spáchaný po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku (doručení trestného rozkazu) samostatný trest.

V predmetnej veci správne postupoval Krajský súd v Košiciach, keď obvinenému podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody a zrušil výrok o treste odňatia slobody uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Košice I, zo dňa 20. júna 2008, sp. zn. 2T 41/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. júna 2008.

Vo vzťahu k námietke obvineného, že mu mal súd pri ukladaní súhrnného trestu zrušiť aj rozsudok Okresného súdu Košice I z 3. mája 2011, sp. zn. 5T 59/2008, najvyšší súd poznamenáva, že súhrnný trest možno uložiť len v prípade viacčinného súbehu trestných činov pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci (hoci neprávoplatný) rozsudok, resp. doručený trestný rozkaz za iný trestný čin.

Obvinený bol rozsudkom Okresného súdu Košice I z 3. mája 2011, sp. zn. 5T 59/2008, odsúdený za prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a pokračujúci prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pričom súd ustálil, že skutok týkajúci sa S., sa stal 16. marca 2010 a skutky týkajúce sa spoločností S., a E., trvali až do dňa vyhlásenia predmetného rozsudku (3. mája 2011). V danom prípade teda nebolo možné uložiť súhrnný trest aj za tieto trestné činy, nakoľko došlo k prerušeniu súbehu trestných činov medzi skutkom, ktorý bol predmetom rozhodovania Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7To 62/2012 (ktorý sa stal 5. januára 2006) a skutkami, za ktoré bol obvinený uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Košice I z 3. mája 2011, sp. zn. 5T 59/2008, a to z dôvodu, že dňa 20. júna 2008 bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 2T 41/08.

V súvislosti s námietkou obvineného, týkajúcej sa nesprávnej právnej kvalifikácie skutku, najvyšší súd pripomína, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Trestný čin sprenevery spácha podľa § 213 Tr. zák. ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú.

Zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo podľa dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. V zmysle tohto ustanovenia je vec zverená páchatel'ovi, ak je mu odovzdaná do faktickej moci (do držby) s tým, aby s vecou nakladal určitým spôsobom. Páchatel' si prisvojí vec, ktorá mu bola zverená, ak s ňou naloží v rozpore s účelom, na ktorý mu bola cudzia vec daná do opatrovania alebo do dispozície, a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia.

Samotný skutok uvedený v skutkovej vete súdu prvého stupňa, ktorého správnosť a úplnosť nemôže dovolací súd skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou) z hľadiska objektívneho i subjektívneho (zavinenia páchatel'a) zodpovedá zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., z ktorého bol obvinený P. D. uznaný za vinného.

Ustálený skutok nepochybne vyjadruje skutočnosť, že motorové vozidlo bolo vo vzťahu k obvinenému cudzou vecou, s ktorou bol síce oprávnený disponovať, avšak inak ako s ním v skutočnosti naložil, pričom z hľadiska subjektívneho, teda úmyselného zavinenia páchatel'a, predpokladaného skutkovou podstatou trestného činu sprenevery, zo skladby skutku je zrejmá vedomosť obvineného o tom, že s motorovým vozidlom naložil v rozpore s účelom, pre ktorý mu vzniklo oprávnenie s ním nakladať.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. mája 2014

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová